

O „krizi“ v umění

Jean Clair, *La crise de l'art contemporain*, Paříž, Gallimard, 1997, 146 s., 85 franků

Dagen Philippe, *La haine de l'art*, Paříž, Grasset, 1997, 252 s., 98 franků

Michaud Yves, *La crise de l'art contemporain*, Paříž, PUF, 1997, 288 s., 98 franků

Moderním uměním prý zmítá krize, ale knihy, které se tímto fenoménem zabývají, se stále vydávají. K tomuto tématu byla v nedávné době vydána řádka esejů, z nichž tři musely být v období mezi zářím a prosincem 1997 dokonce dotištěny. Jednalo se o *La responsabilité de l'artiste* Jeana Claira, *La haine de l'art* Philippa Dagen a *La crise de l'art contemporain* Yvese Michauda. V oblasti moderního umění, která je podle těchto děl stíhaná pohromami, se něco takového stává výjimečně, a všichni zainteresovaní si toho umějí vážít. Pozornost, kterou čtenáři věnují tomuto tématu, dokazuje přinejmenším skutečný zájem o věc, ale i to, že jim moderní umění není lhostejné, což ve svých dílech podtrhují i samotní autoři.

V roce 1992 se na stránkách časopisu *Esprit* začalo o věci diskutovat. Od té doby jsou různé postoje již všeobecně známé. Jedni zastávají názor, že za moderní umění se v běžné praxi považuje už kdeco; druzí moderní umění před jeho hanobiteli obhajují. Tento spor mezi zastánci starých postupů a „modernisty“ se promítá i do esejů Claira, Dagen a Michauda, kteří se v nich snaží postihnout všechny názorové směry: zápory, klady i neutrální postoje.

N (kvůli P5 a P8)